

Simulaatio-opetus anestesiologian perusopetuksen tukena

*Leila Niemi-Murola ja **Ch. Silén

* HYKS, ATEK, Helsinki, ** Karoliininen instituutti, Tukholma

Tutkimuksen tarkoitus

Anestesiologian perusopetus Helsingin yliopistossa koostuu neljännen opiskeluvuoden aikana pidetystä elvytysopetuksesta, anestesiologian luentoviikosta sekä käytännön harjoitteluviikosta. Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, millaiseksi anestesiologian opetus on koettu.

Aineisto

Tutkimuksen aineisto koostuu kuudesta keväällä 2011 pidetystä haastattelusta. Mahdollisten eettisten ongelmien välttämiseksi haastatteluun pyydettiin opiskelijoiden asemasta kuusi ATEK-klinikan erikoistuvaa lääkäriä, neljä naista ja kaksi miestä. Kaikki osallistujat ovat suorittaneet LL-tutkinnon HY:ssä.

Menetelmät

Haastattelussa oli 9 kysymystä, joista tässä abstraktissa käsitellään kahta: 1. Mitä mieltä olet siitä anestesiologian kurssista, joka kävi ollessasi lääketieteen opiskelija? Millaiset asiat auttoivat sinua oppimaan? 2. Millainen olisi hyvä tapa opettaa tavallinen yleisanestesia? Haastattelut kirjoitettiin puhtaaksi¹ ja analysoitiin^{2,3}.

Tulokset

Vastauksista saatiin tiivistetyksi viisi teemaa, joista tässä esitetään teemat Opetustavat ja Oppimistavat. Teemat ovat koosteita vastauksista useampaan kuin yhteen kysymykseen².

Anestesian peruskurssista ei haastateltaville ollut jäänyt mieleen paljontakaan:

”Kurssista ei jäänyt mieleen kovinkaan paljoo, muuta ku, ku että ala on kohtalaisen laaja ...”

”Mä en oikeestaan sellast’ potilastilannetta, ..joka ois suoraan liittynyt anestesiologiaan mä en ... en oikeen... osaa kertoa.”

Käytännön viikosta kuitenkin pidettiin:

”Mä luulen, et, et eniten sitä oppimista tuki kuitenkin ehkä ne käytännönläheiset jutut sitte mitä tehtiin sitte käytännön viikolla.”

Osa opiskelijoista oli osallistunut valinnaiselle Käytännön anestesiologian kurssille ja muutkin olivat tutustuneet täysimittaiseen simulaatio-harjoitukseen:

”Jos nyt mietin, miten oon itte opetellu, niin ... okei, olin simulaatiokurssilla ja se oli mun mielestä hyvä tapa silloin käydä asioita.”

”Mä olin sellaisella simulaatiokurssilla, missä tota, simuloitiin yleisanestesiatilannetta ja se oli silloin mun mielestä kauheen hyödyllinen.”

Johtopäätökset

Teoria on tärkeä pohjatiedon antaja, mutta sitä on vaikea yhdistää käytäntöön. Käytännön taidot opitaan seuraamalla seniorin työskentelyä. Simulaatio muodostaa sillan teorian ja käytännön välille.

”Yleisanestesiaa ei kuitenkaan pysty opettamaan kirjoista tai millään power pointilla.” □

Viitteet

1. Field Methods 2003; 15: 63–84.
2. Research in medical education. 2. painos, Routledge 2008, ss 349–83.
3. J Adv Nurs 2008; 62: 107–15.